

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/103/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814010034
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5814010034.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. novembra 2014 v Žiline, o odvolaní obžalovaného G. I. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/22/2014 zo dňa 17.7.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/22/2014 zo dňa 17.7.2014.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný G. I. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za tento zločin mu bol podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. j) Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Tým istým rozhodnutím mu bol podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 450,- Eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol mu uložený podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. náhradný trest odňatia slobody na 13 dní. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 mesiacov. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom, sp.zn. 0T/79/2013, vydaným Okresným súdom Námestovo dňa 8.11.2013, právoplatným v ten istý deň, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okrem toho podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému bola uložená povinnosť poškodenému F. T. nahradiť škodu vo výške 5.266,20 Eur a so zvyškom nároku na náhradu škody bol poškodený podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. Písomným podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 2.9.2014 odvolanie, prostredníctvom obhajkyne, odôvodnil. Tvrdil, že v žiadnom prípade sa nestotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že konal v priamom úmysle spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že mal konať v úmysle poškodeného prehodiť cez okno, ale nemal v úmysle mu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví. Nemal vedomosť o výške okna od zeme, ani o podklade pod oknom, teda nespáchal trestný čin podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., ale trestný čin podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. Navyše nebolo preukázané ani to, že by poškodenému spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Na spôsobenie poruchy zdravia musia byť súčasne splnené dve podmienky. Prvou podmienkou je, že porucha zdravia si vyžiadala liečenie, prípadne aj PN v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní a druhou podmienkou je, že porucha zdravia závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Až po naplnení obidvoch podmienok súčasne môže dôjsť k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. Zo záveru znaleckého dokazovania vyplýva, že poškodený nebol obmedzovaný v obvyklom spôsobe života. Ďalej odvolateľ hodnotil výpovede svedkov. Podľa jeho názoru všetci boli pod vplyvom alkoholu, okrem jedného svedka a to D. F., z výpovede ktorého nie je možné vyvodiť záver, že by bol účastný konania popísaného vo výrokovvej časti rozsudku. Okrem toho tvrdil, že v konaní pred prvostupňovým súdom boli porušené ustanovenia Trestného poriadku. Hlavné pojednávanie konané dňa 17.7.2014 bolo vykonané v jeho neprítomnosti, a to i napriek tomu, že k takémuto postupu nedal žiadny súhlas. Navyše bolo vykonané i v neprítomnosti jeho obhajkyne. Hlavné pojednávanie teda bolo vykonané i napriek tomu, že neboli na to splnené zákonné predpoklady a takýmto postupom zásadným spôsobom boli porušené jeho základné práva na obhajobu. Nemal možnosť sa vyjadriť k vykonanému dokazovaniu a bolo mu odňaté právo na záverečnú reč a posledné slovo. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a sám po doplnení dokazovania rozhodol, prípadne, aby vec vrátil súdu prvého stupňa na doplnenie a opätovné rozhodnutie.

Príslušný prokurátor sa k písomným dôvodom odvolania nevyjadril.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal pritom i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné.

Z hľadiska procesného odvolací súd postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por., pretože konanie, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku trpí takými chybami, ktoré nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Z obsahu predloženého spisu krajský súd zistil, že dotknutý rozsudok bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní dňa 17.7.2014. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z tohto dňa je zistiteľné, že rozsudok bol vyhlásený v neprítomnosti obžalovaného G. I. a v neprítomnosti jeho obhajkyne. Predsedníčka senátu konštatovala, že sa nedostavil splnomocnenec poškodeného, obhajkyňa a obžalovaný, ktorí majú vykázané doručenie a lehotu zachovanú. Následne postupom podľa § 255 ods. 2 Tr. por. rozhodla, že hlavné pojednávanie sa vykoná.

Z obsahu toho istého spisu je zistiteľné, že tomuto hlavnému pojednávaniu predchádzalo hlavné pojednávanie vykonané dňa 26.6.2014. Na tomto hlavnom pojednávaní bola obhajkyňa obžalovaného prítomná a termín hlavného pojednávania na deň 17.7.2014 vzala na vedomie. Obžalovanému G. I. bolo doručené predvolanie na hlavné pojednávanie dňa 4.7.2014 (viď doručka na č.l. 191). Ako už bolo uvedené v predchádzajúcom, obžalovaný G. I. ani jeho obhajkyňa JUDr. Ivica Firstová sa na hlavné pojednávanie dňa 17.7.2014 neustanovili a ani svoju neúčast' neospravedlnili.

Treba pripomenúť, že prítomnosť obžalovaného na hlavnom pojednávaní je zákonným pravidlom, pretože ako strana trestného konania má významné práva, ktoré môže v plnej miere uplatniť najmä na hlavnom pojednávaní. Okrem iných práv patrí medzi ne aj právo záverečnej reči a posledného slova. Využitie týchto práv môže byť naplnené len za prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní. Za určitých okolností má súd možnosť vykonať hlavné pojednávanie aj v neprítomnosti obžalovaného. Na takýto výnimočný postup musia byť splnené zákonom predpísané materiálne, aj formálne podmienky, ktoré minimalizujú negatívny dopad na spravodlivý súdny proces vyvolaný neprítomnosťou obžalovaného. Rešpektovanie a dodržanie týchto ustanovení zákona (§ 252 Tr. por.) je preto bezpodmienečne nutné.

V ustanovení § 252 ods. 2 Tr. por. je obsiahnutá základná materiálna podmienka na takýto postup a v jednotlivých písmenách a), b), c), d) označeného ustanovenia sú uvedené formálne podmienky. Okrem toho predpokladom na takýto postup je aj neexistencia prekážok (dôvodov vylučujúcich takýto postup) uvedených v § 252 ods. 3, 4 Tr. por.

Podľa § 252 ods. 3 Tr. por. hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov. To neplatí, ak obžalovaný výslovne

odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Podľa § 252 ods. 4 Tr. por. v prípadoch povinnej obhajoby nemožno konať hlavné pojednávanie bez prítomnosti obhajcu. Ak nejde o prípad povinnej obhajoby a obžalovaný má obhajcu, možno vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obhajcu, len ak s tým obžalovaný súhlasí.

S poukazom na uvedené možno uzavrieť, že zákonné podmienky vykonania hlavného pojednávania dňa 17.7.2014 v neprítomnosti obžalovaného G. I. a v neprítomnosti jeho obhajkyne splnené neboli, a hlavné pojednávanie vykonané nemalo byť. Ak prvostupňový súd vyhlásil na takomto hlavnom pojednávaní dotknutý rozsudok, konal v rozpore so zákonom a v rozpore s procesnými ustanoveniami zaručujúcimi obhajobu obvineného. Obžalovaný neodmietol účasť na hlavnom pojednávaní a ani nepožiadaval, aby hlavné pojednávanie bolo vykonané v jeho neprítomnosti. V súdnej veci síce nejde o prípad povinnej obhajoby, ale obžalovaný má obhajkyňu, ktorá sa na hlavné pojednávanie dňa 17.7.2014 neustanovila a obžalovaný nedal súhlas s tým, aby sa vykonalo hlavné pojednávanie v neprítomnosti jeho obhajkyne.

Konanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného bez splnenia všetkých zákonných podmienok uvedených v § 252 ods. 2, 3, 4 Tr. por. je podstatnou chybou konania, odôvodňujúcou zrušenie rozsudku, a je i dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Odvolací súd uzatvára, že vyhlásený rozsudok nemôže byť výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo v rozpore s Trestným poriadkom. Tento záver je vyjadrením čl. 17 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

S poukazom na to, že vyhlásený rozsudok je výsledkom konania v ktorom sa nepostupovalo podľa zákona, odvolací súd pri rešpektovaní princípu prezumpcie neviny sa nemôže vyjadriť k ostatným odvolacím námietkam obžalovaného a tiež k zákonnosti výrokov napadnutého rozsudku.

Krajský súd v závere upozorňuje, že po vrátení veci bude potrebné, aby okresný súd v ďalšom konaní, aj za využitia niektorého z procesných prostriedkov slúžiacich na zabezpečenie osobnej prítomnosti obžalovaného, resp. jeho obhajkyne, ich účasť na hlavnom pojednávaní zabezpečil a tak naplnil nevyhnutný predpoklad rešpektovania práva na obhajobu obžalovaného, najmä jeho právo na prednesenie záverečnej reči a posledného slova.

Keďže odvolanie obžalovaného bolo v časti, keď poukázal na porušenie procesných ustanovení prvostupňovým súdom dôvodné, krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.